

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

לג.

עין משפט
נר מצוה

ב א ב מיי פי"ז מהל'
איקורי ציאה הל' ח
ופ"ד מהלכות שגגות הל'
א ופ"ח מהלכות מאכלות
אסורות הלכה ו:

[illegible]

(א) בכחוצות דף ל' ע"ב וע"ש
בתוס' ד"ה לא זריכא בשם
סור דת אחת לעולם סבר וכו'.

במאי קמיעלני באיסור בולע. הו"מ לאקשויי צשלמא לזכר קפרא
משמזע לאפוקי ר' יוסי מחזקיה אללא לר' חייא למה ליה
אשמועי דכה"ג דייק צסמוך אללא כאן לא חש לדקדק משום דלא
קאי הכי (ט) : **לא** מיחייב אלא חדא. פי' צקונטרס והא דקמני
ר"ש אומר אינו חייב אללא משום אשת
אח צלצד דלוקימנא צנשא מת ואח"כ
נשא חי דהוי איסור כולל צבי חייא
מני לה ולא צר קפרא ונראה דבר
קפרא נמי מני לה ולקצרו צין
רשעים גמורים:

ואיסור בעבודה אתיא
סר במלאכה מיתסר
מעיקרא שרי באכילה
ליה מגו דקא מיתסר
עבודה אלא מליקה
חת לה באיסור כולל
ומיפלגי באיסור בבת
רבי חייא סבר רבי
ת מייחייב תרתי ובר
ב אלא חדא והכא
כא הכא זר ששימש
שתי שערות בשבת
בהדי הדדי בעל מום
שערות ואיטמי ליה
מאה בהדי הדדי א"נ
ה אליבא דר' יוסי כי
בא דר"ש אלא לבר
י קא משקר אלא
אחת ואליבא דר"ש
מישתבע לאפוקי לר'
בר קפרא למה ליה
שלמא לבר קפרא
אליבא דר' שמעון
חייא אליבא דרבי
בר קפרא שקורי
חייא כי אתנייה
לפטור אתנייה
ואיסור
ומשכחת לה ע"י שליח כדלקמן
דאמר אין חייב אלא משום
אשת אח דהוה חייב דאין לה
אכל אחות אשה שרי לאחר מיתת
אשתו אלא משום אחות אשה לא
איידי צבת אחת דא"כ היה חייב
משום אחת אח אלא נגזש חו' ואח"כ
נשא תם איירי והא דקאמר ר' חייא
דרי יוסי צבת אחת מייחייב תרתי
לאו דוקא בחיבור צבת אחת אלא
אפילו בחיבור מוסף בדמוכח ע"י
אמר לו (דכחות 97 ע"ד):

(ט) **בַּר קַפְרָא סִבְרִי לֹא מִיַּחֲבִיב אֶלָּא חֲדָא.** והיה דקמיה
 ר"ש אומר אינו חייב אלא משום אשת אחיו בלבד דמשמע
 דמחייב ר' יוסי תרתי היינו לקובדו בין רשעים גמורים ובאידיך
 ברייתא דמיידי נשאל חי ואח"כ נשאל מת מודה בה בר קפרא דלר'
 יוסי חייב שמים דמודה ר' יוסי בבאיסור מוסף כמו שפירש בקונטרס
 כדמוכח ממתני' דפ' אמרו לו וקשה לר"י דמשמע דבאיסור מוסף
 חל טפי איסור על איסור מבאיסור בת אחת וכי מסקינן דמיפלגו
 בבאיסור בת אחת ואליבא דר"ש וחייב לר' חייא שמים בבאיסור בת
 אחת לר"ש ואפ"ה לית ליה איסור מוסף דקתני לעיל אין חייב אלא
 משום אחות אשה ואר"י בדולאי איסור בת עדיף אלא דקשר
 בר קפרא דדוקא בבאיסור בת אחת דהכא כגון אחות אשה וטומאה
 ושבת ונזילה ^(ו) דלא חייבא היינו משום דהותרה בחדא היא דלא
 הותרה שכן משמע לישנא דקאמר בר קפרא שבת לכל הותרה טומאה
 לכל הותרה משמע משום דהותרו לא חיילי ורבי חייא לית ליה האי
 סבירא דקאמר לכהנים הותרה ולא לזרים הלכך קאמר בסמוך דבבת
 אחת מחייב ר"ש שמים אע"ג דבבאיסור מוסף לא מחייב אלא אחת
 ויכן משמע קתא לקמן דאיסור בת אחת עדיף טפי דקאמר השתא משום
 כולל מיחייב משום בת אחת מיצטעף ומאן דמחייב בבאיסור כולל היינו

ה'רצ"ב. (ב) נראה דקסר באו ו"ל אינו מייב אלף אמת מייב צוה אחר זה ויבר קסרם סודר דלף ב

באיסור כולל. לקמיה מפרש מאי איסור כולל איכא: ואליבא דר' יוסי. דאמר בשאר איסורי איסור חל על איסור ע"י מגו: באיסור כולל **מיחייב פסדי.** דקמני חייב משום אשת אח ומשום אחות אשה אפילו נכשא מת ואח"כ נשא חי דליכא איסור מוסיקי בהאי בתרא אלא איסור

כולל מגו דמיסתר צבולה אחותא
 כולל גם את זו עמיה: לא מתייב
 אלא חדא. וכי חייב רבי יוסי
 תרתי בנשא ח' ואח"כ נשא מת
 דאיסור מוסף הוא. והא דקתני ר"ש
 לאומר אינו חייב אלא משום אשת אח
 דלאוקימנא בנשא מת ואח"כ נשא חי
 רבי חייא תני לה צר קפרא לא תני
 לה: מעיקרא. קודם שנת זו: מגו
 דמסתרא במלאכה. משום שנת כולל
 את העבודה בכלל האיסור משום
 שנת. והכא לא שייך מוסף שלא
 ניתוסף איסור על החמיכה דהיינו
 עבודה והכי דמי מוסף כגון אי הוה
 מאינו למימר הי עבודה מעיקרא
 אסורה לזרים ומותרת לכהנים הוה
 ליה שנת מגו דאימסוף עלה איסור
 לגבי כהנים משום שנת אימסוף נמי
 לגבי ידיה משום שנת והכי ליכא
 למימר דהא משום שנת לא מיתסרי
 כהנים: שרי באגליה. בקדשים
 דתביע ומן הקדשים יאכל (ויקרא טז):
 מגו דמיסתר באגליה. משום טומאה
 חייל נמי ס' טומאה על העבודה:
 אלא מליקה. כולל לא משכחת לה
 דהא בשעת מליקה חילי תריייהו
 דכל זמן שלא נמלקה היה עליה
 איסור (א) מעילה ולא זהו איסור
 זרות האומר קרבן שניתר לאכילת
 כהנים וכשנמלקה ונרתיק לכהנים
 פקע מינה איסור אהרת מעילה
 וחילל עליה איסור זרות דור לא יאכל
 ואיסור מליקה באיסור צת אחת:
 מתייב תרתי. דהא דקאמר לעיל
 חייב שמים כגון שצא עליו איסור
 דאשת אח ואחות אשה כחחד משכחת
 לה כגון (ב) דשוויניה שליט שני אחין
 לקדש שני אחות וכן עשו שליט לקדש
 שדושיהו ופגע שליט בשליט: לא

מִיחִיב אֱלֹה חַדָּא. וְכִי חֵיב ^א בְּאִסּוּר מוֹסֵף בְּנִשָּׁא חַי וְאִחֵ"כ נִשָּׂא מִתְּכַמְפֵּר לְעֵילָּא : **כְּגוֹן דְּאִיִּיטִי שְׂמִי שְׁעָרוֹת.** הַיּוֹם בִּשְׁבַע 17 דִּהְשַׁתָּ לֵיכָא לְמִימַר כְּלָעִיל מִשְׁקָרָא שְׂרִי בְּמַלְאכָה וְאִסּוּר בְּעֻזְדָּה דִּהָא לֹא חַל שׁוּם אִסּוּר עָלֵיו עַד הַיּוֹם דְּאִסּוּר וְזוּת וְאִסּוּר שְׂבַת יִיחַד בָּאוּ אֲבָל הִבִּיא שְׂמִי שְׁעָרוֹת בְּחוּל קָדִים זְרוּת עָלֵיהּ : **בַּעַל מוֹס נָמִי כְּגוֹן דְּאִיִּיטִי שְׂמִי שְׁעָרוֹת וְאִיִּטְמִי יִיב.** כְּלוּמַר דְּאִיִּטְמִי קוּדֶס ^א ב' שְׁעָרוֹת בְּחוּל טוּמְאָתוֹ וְמוֹמֵיו הִבִּיא שְׂמִי שְׁעָרוֹת וּבִשְׁבַע הִבִּיא חַל שְׂמִי שְׁעָרוֹת שְׂהִי שְׂמִי שְׁעָרוֹת עָלֵיו : **שְׂמִי אֲלִיבָּעוּ.** וְגַם הַמּוֹס וְזוּתָא שֶׁנִּחְמַכְתּוּ בְּסִקִּין : **בְּשַׁלְמָא לֹר' חִיִּיא.** מִנִּי לִאֲדוּמִי וְגַמְרִיא וְדִבְרִי קִפְרָא הִבִּי : **כִּי אֲתַנְיִיא.** [רַבִּין] לְדִידֵיהּ כְּרַבִּי יוֹסִי וְלִבְרִי קִפְרָא כְּרַ"שׁ וְדִבְרִי קִפְרָא הוּא דְטַעְיָא וְסָבֵר דְר' אֲלִיבָא דְר' יוֹסִי אֲתַנְיִיא : **אֲלֹא לִבְרִי קִפְרָא.** דְּלִמַּר רַבִּי אֲלִיבָא דְר' יוֹסִי אֲתַנְיִיא קוּלָּא אִ"כ אֲלִיבָא דְמִמָּן אֲתַנְיִיא לֹר' חִיִּיא חוּמְרָא וְכִי לִבְרִי קִפְרָא שְׁקוּרִי מִשְׁקֵר רַבִּי חִיִּיא לִלָּא אֲתַנְיִיא רַבִּי י' [לְרַבִּין] מִחֵבִיב שְׂמִי : **וְאֲלִיבָא דְרַ"שׁ.** וְהִ"ק רַבִּי חִיִּיא אַע"ג דְּפִלְגִי ר' שְׁמַעוֹן וּפְטוּר הֵי"מ בְּכוּלָּא אֲבָל בִּצְתָא אַחַת מוֹדָה וְהוּאִיל לֹלָא קָדִים חַד לְבִצְרִיָּה וְדִבְרִי קִפְרָא אֲמַר בִּצְתָא אַחַת נִמְן פִּלְגִי : **רַ"שׁ [לְאֲדוּמִי לְרַ"שׁ מַחֲזִיקֵי.** דִּהּוּ מִמַּחֲזִיקִין לִיָּה לִבְרִי אֲתַנְיִיא לְקוּלָּא וְאִשְׁמַעְבַּע לָן ר' חִיִּיא דְבִצְתָא אַחַת מוֹדִי : **בְּשַׁלְמָא לִבְרִי קִפְרָא.** מִנִּי נִתְרֹוִי לְגַמְרִיָּה וְגַמְרִיָּה דְרַבִּי חִיִּיא וְלִמִּימַר כִּי אֲתַנְיִין רַבִּי פְטוּר אֲלִיבָא דְרַ"שׁ וְכִי אֲתַנְיִיא לֹר' חִיִּיא חִיּוּבָא אֲלִיבָא דְר' יוֹסִי וְרַבִּי חִיִּיא הוּא דְטַעְיָא וְסָבֵר דְרַבִּי אֲלִיבָא דְרַ"שׁ אֲתַנְיִיא : **אֲלֹא לֹר' חִיִּיא.** דְּלִמַּר אֲלִיבָא דְרַ"שׁ אֲתַנְיִיא רַבִּי חִיּוּבָא אֲלֹא פְטוּרָא דְאֲתַנְיִיא לִבְרִי קִפְרָא אֲלִיבָא דְמִמָּן וְכִי שְׁקוּרִי מִשְׁקֵר בְּרִי קִפְרָא לִלָּא אֲתַנְיִיא ר' פְטוּרָא כֻּלָּא : **אֲמַר לָן רַבִּי חִיִּיא.** וְדִלִּי בְרִי קִפְרָא לֹא מִשְׁקֵר אֲלֹא טַעִי דְרַבִּי וְדִלִּי פְטוּרָא אֲתַנְיִיא וְלֹא בְכוּלָּהּ אֲלֹא בְתַרְתִּי בֹזֵר שְׂמִימָשׁ בִּשְׁבַע וּבַעַל מוֹס שְׂמִימָשׁ בְּטוּמְאָה דְּמִשְׁתַּכַּח בִּין ע"י כוּלָּא בִין ע"י בַּת אַחַת כְּדִלְמַר עָלֵי :

וה"כ עדיף נמי מאיסור מוסף: **אצבעו** בסבין ממאה. שהיה

מסורת הש"ס

(א) [לעיל לב.], (ב) [ויקרא
כב.], (ג) [דף לב.], (ד) ז"ל
דר"י. יעב"ץ,

גליון הש"ס

גמ' אי נמי שחתך
אצבעו. עיין כתובות דף ל'
ע"ב תד"ה לא זריכא:
שם ר' חייא שקורי קא
משקר. עיין שוועות דף כו'
ע"א תד"ה את לבך:

הגהות הב"ח

[illegible]

תוספות ישנים

[illegible]